

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobkyně: **T.L.T.**, zast. Mgr. Darinou Kučerovou, advokátkou se sídlem Masarykovo nám. 193/20, Děčín, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4 (původně: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie), v řízení o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 9.2. 2010 čj. CPR-12241-1/Č-2009-9CPR-C216,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobkyně se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze dne 9.3.2010 domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky podle ust § 46 odst.1 s odkazem na ust. § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců)., vydanému Policií České republiky, Oblastním ředitelstvím služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorátem cizinecké policie Rumburk-skupina povolování pobytu Děčín pod č.j. CPUL-4725-10/CJ-2009-0464PD ze dne 21.07.2009.

Žalobkyně v žalobě uvádí, že nebyly splněny zákonné podmínky pro vydání napadeného rozhodnutí, neboť správnímu orgánu byl v průběhu řízení právní zástupkyní žalobkyně předložen rodný list nezletilého dítěte žalobkyně a zároveň osvědčení o státním občanství tohoto nezletilého. Důkaz těmito listinami proveden nebyl a je zřejmé, že neposuzoval daný případ vzhledem ke všem okolnostem.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobu nepovažuje za důvodnou. Odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a poukázal na skutečnost, že v daném případě je důvod pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle ust. § 46 odst. 1 s odkazem na ust. § 37 odst. 1 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb., což je dostatečně prokázáno s rozsudkem (4 T 268/2007) ze dne 27.11.2008, kterým byla žalobkyně odsouzena Okresním soudem v Děčíně dne 25.04.2008 k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem se zkušební dobou v trvání 2 roků. Žalovaný nebylo ze strany správního orgánu, který o předmětné věci rozhodoval, shledáno porušení zák. č. 500/2004 Sb., ani zák. č. 326/1999 Sb. Vzhledem k tomu, že bylo rozhodováno podle ust. § 37 odst. 1 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb., je správní orgán povinen konat a v tomto případě se nepřihlíží k dopadu do soukromého a rodinného života cizince. Proto nelze přihlídnout ani k doloženému rodnému listu dítěte. V uvedeném případě při aplikaci ust. § 37 odst. 1 písm. a) se nepřipouští správní uvážení.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Žalobkyni byl na území České republiky udělen dlouhodobý pobyt za účelem podnikání s dobou platnosti pobytu do 27.04.2011.

Dne 25.05.2009 byl správnímu orgánu I. stupně doručen rozsudek (4 T 268/2007) s nabytím právní moci dne 27.11.2008, kterým byla žalobkyně odsouzena Okresním soudem v Děčíně dne 25.04.2008 k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem se zkušební dobou v trvání 2 roků.

Na základě tohoto podnětu inspektorát dne 04.06.2009 podle § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zahájil správní řízení ve věci zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.

Žalobkyně byla dle ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád dne 25.06.2009 vyrozuměna o možnosti seznámení se s podklady pro rozhodnutí a byla jí dána možnost vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí, a to ve lhůtě do 7 dnů od doručení vyrozumění

Dne 06.07.2009 byl se zmocněným zástupcem žalobkyně sepsán protokol o vyjádření se účastníka správního řízení, ve kterém je uvedeno, že žalobkyně je od května 2009 matkou nezletilého dítěte, které je občanem ČR. Do protokolu zástupce uvedl, že rodný list dítěte bude zaslán poštou do tří dnů.

Dne 21.07.2009 vydal inspektorát rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dle ust. § 46 odst. 1 s odkazem na ust. § 37 odst. 1 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb., které bylo cizince doručeno, prostřednictvím zmocněného zástupce, doporučenou zásilkou dne 23.07.2009.

Dne 06.08.2009, tedy v zákonem stanovené lhůtě, podala žalobkyně prostřednictvím zmocněného zástupce proti rozhodnutí odvolání; v něm vyjadřuje nesouhlas s předmětným rozhodnutím a uvádí, že je matkou nezletilého dítěte A.V., nar. X a současně dokládá osvědčení o státním občanství tohoto nezletilého dítěte. V odvolání namítala, že nebyl proveden důkaz těmito listinami a správní orgán tedy, dle názoru odvolatelky, neposuzoval případ vzhledem ke všem okolnostem.

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, žalovaný odkázal na judikaturu soudů Nejvyššího správního soudu ze dne 22.1.2004, č.j. 5 Azs 43/2003, usnesení Ústavního soudu ze dne 9.6.2004, č.j. III. ÚS 260/04, usnesení Ústavního soudu ze dne

12.7.2005, č.j. I. ÚS 38/04, z nichž vyplývá, že žádné z práv uvedených v Listině základních práv a svobod nezakládá nárok cizince na pobyt na území České republiky, neboť takové právo je dáno pouze občanům České republiky. Stejně tak neexistuje ústavně zaručené právo cizinců na pobyt na území České republiky, neboť je věcí suverénního státu, za jakých podmínek připustí pobyt cizího státního příslušníka, s ohledem na vlastní zájmy, na svém území. Dále uvedl, že postupoval dle ust. § 37 odst. 1 písm.a) zákona č.326/1999 Sb., podle kterého policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Žalovaný poukázal na skutečnost, že v daném případě je důvod pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle ust. § 46 odst. 1 s odkazem na ust. § 37 odst. 1 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb., což je dostatečně prokázáno s rozsudkem (4T268/2007) ze dne 27.11.2008, kterým byla cizinka odsouzena Okresním soudem v Děčíně dne 25.04.2008 k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem se zkušební dobou v trvání 2 roků. Žalovaný uvedl, že vzhledem k tomu, že je rozhodováno podle ust. § 37 odst.1 písm.a) zákona č.326/1999 Sb., byl správní orgán povinen konat a. v tomto případě se nepřihlíží k dopadu do soukromého a rodinného života cizince. Proto ani nelze přihlídnout k doloženému rodnému listu dítěte. V uvedeném případě při aplikaci ust. § 37 odst. 1 písm. a) se nepřipouští správní uvážení. Konstatoval, že do vydání tohoto rozhodnutí odvolatel nedoručil odvolacímu orgánu výpis z evidence Rejstříku trestů České republiky bez záznamu.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl bez jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas.

S ohledem na to, že podle novely zákona o pobytu cizinců provedené zákonem č. 427/2010 Sb., přešla s účinností od 1. 1. 2011 působnost ve věcech povolování pobytu cizinců na Ministerstvo vnitra, jednal soud nadále podle § 69 s. ř. s. jako s účastníkem řízení s Ministerstvem vnitra, resp. s Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, která je odvolacím orgánem.

V jediné žalobní námitce žalobkyně namítá, že žalovaný neposuzoval daný případ vzhledem ke všem okolnostem v rámci čehož nebyla zkoumána přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně, když v řízení předložila tvrzení a důkazy (skutečnost, že je matkou občana ČR) potvrzující zásah do soukromého života.

Podle § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců: „ Pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1, § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na vízum k pobytu nad 90 dnů.“

Podle § 37 odst. 1 zákona o pobytu cizinců policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec

- a) byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu,
- b) neplní účel, pro který bylo vízum uděleno, nebo
- c) o zrušení platnosti víza požádá.

Podle § 37 odst. 2 zákona o pobytu cizinců policie dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže

a) cizinec v žádosti o udělení víza uvedl nepravdivé údaje nebo k žádosti předložil padělané nebo pozměněné doklady,

b) cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza,

c) policie při pobytové kontrole [§ 167 písm. d)] zjistí skutečnost podle § 9 odst. 1 písm. a) nebo b) a

1. cizinec ve lhůtě stanovené policií nepředloží potvrzení o tom, že požádal o vydání nového cestovního dokladu, nebo

2. ačkoli je důvod pro vydání cizineckého pasu nebo cestovního průkazu totožnosti, cizinec o vydání tohoto cestovního dokladu policii nepožádá,

d) cestovní doklad cizince byl orgánem státu, který jej vydal, prohlášen za neplatný nebo odcizený a cizinec nepředloží potvrzení podle písmene c) bodu 1 nebo z důvodu podle písmene c) bodu 2,

e) cizinec nesplnil povinnost podle § 88 odst. 2,

f) jiný stát Evropské unie nebo smluvní stát uplatňující společný postup ve věci vyhošťování rozhodl o vyhoštění cizince ze svého území^{9a)} z důvodu odsouzení cizince k trestu odnětí svobody v délce nejméně 1 rok anebo pro důvodné podezření, že spáchal závažnou trestnou činnost nebo takovou činnost připravuje na území některého státu Evropské unie nebo smluvního státu uplatňujícího společný postup ve věci vyhošťování, a dále z důvodů porušení právních předpisů upravujících vstup a pobyt cizinců na jejich území, anebo

g) cizinec při pobytové kontrole nepředloží doklad o cestovním zdravotním pojištění, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j odst. 1, nepředloží doklad o zaplacení pojistného, uvedeného na dokladu o cestovním zdravotním pojištění nebo doklad o zdravotním pojištění podle zvláštního právního předpisu^{8c)}, a to ani ve lhůtě stanovené policií, za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti policie přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.

Z konstrukce ust. § 37 zákona o pobytu cizinců zcela zjevně vyplývá, že zákonodárce zde vymezil dva okruhy důvodů pro zrušení platnosti víza (a v návaznosti na to i platnosti povolení k pobytu) ve dvou odstavcích předmětného ustanovení. Zatímco důvody uvedené v prvním odstavci jsou důvodem pro zrušení platnosti víza vždy, důvody uvedené v odstavci druhém jsou důvodem pro zrušení platnosti víza jen za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Tato skutečnost je dle názoru soudu z textu zákona jednoznačně patrná a odpovídá i charakteru důvodů pro zrušení platnosti víza, které jsou uvedeny v jednotlivých odstavcích.

V případě žalobkyně byl shledán důvod dle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, tedy důvod, u něhož zákonodárce nestanovil nutnost zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince. Pokud tedy cizinecká policie nezkoumala přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně, a nezabývala

se předloženými tvrzeními a důkazy tento dopad dokládajícími, není takový postup v rozporu se zákonem o pobytu cizinců.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. června 2013

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu